

SARMACKA
AKADEMIA
NAUK

Wydział Nauk Społeczno-Humanistycznych
Językoznawstwo

Propedeutyka interlingwistyki na przykładzie językotwórczego socjolektu sarmackiego

Bukrsz Linetti

Indeks studencki nr 4/24

Numer paszportu: AH739

Praca magisterska napisana pod kierunkiem promotora
mgr net. Fatimy Popow-Chojnackiej

Książęce Miasto Grodzisk, wrzesień 2024

Wprowadzenie

Niniejsza praca koncentruje swą uwagę na problematyce interlingwistyki, stanowiącej nowy kierunek nauki w Księstwie Sarmacji. Interlingwistyka jest gałęzią językoznawstwa, traktującą przede wszystkim o komunikacji, planowaniu i standaryzacji języka, historii czy literaturze języków sztucznych użytkowanych w v-światach, zwanych mikronacjami.

Celem przedstawianej pracy jest wprowadzenie w tematykę interlingwistyki, a także zaprezentowanie przykładów językotwórstwa stosowanego w Księstwie Sarmacji.

Pomieszczenie pojęć

Przed omówieniem problematyki językoznawczej, warto zatrzymać się na treściach dotyczących v-światów, czyli mikronacji, potocznie nazywanych wirtualnymi państwami. Owe mikronacje to społeczności symulujące działanie państwa w warunkach internetowych, tworzące własną gospodarkę, politykę z przepisami prawa, a nawet kulturę i naukę. Wszystko jest tworzone przez mieszkańców całkowicie non-profit.

Księstwo Sarmacji (pot. Sarmacja) powstało 25 maja 2002 roku. Jest ono podzielone na dwie prowincje – Królestwo Hasselandu (ze stolicą Angemont) i Starosarmację (jej stolicą jest Książęce Miasto Grodzisk, będące również stolicą całego Księstwa). Ważną instytucją dla mieszkańców jest Bank Sarmacji, bowiem główną miarą aktywności gospodarczej jest tutaj obrót pieniądza. Walutą Księstwa jest *libert* (lt). Z językoznawczego punktu widzenia interesujący jest fakt, że w Konstytucji Księstwa Sarmacji nie jest określony oficjalnie język urzędowy, niemniej jednak mieszkańcy komunikują się naturalnym językiem polskim.

W związku z przytoczoną wyżej nieokreśloną językowo v-tożsamością na pomoc mikronacjom przychodzi interlingwistyka, która jako byt lingwistyczny stwarza bardzo duże możliwości państwom wirtualnym. Z kolei możliwości te dają dużą swobodę językotwórczą. Przykładem jest już samo nazewnictwo v-świata (*conworld*) jako świata tworzonoego, idąc zaś krok za krokiem do szczegółów to planetą licznie funkcjonujących wirtualnych światów jest *Conlangea*, zaś językiem danej mikronacji może być *conlang* (język stworzony, sztuczny).

Charakterystyką języka sztucznego jest świadome stworzenie przez *conlanger* lub/i *conlangerów* (osoba/osoby uprawiające językotwórstwo) systemu znaków wraz z fonologią, morfologią i składnią. Ze względu na różnorodność i możliwości językotwórcze powstały klasyfikacje języków sztucznych zależne od sposobu ich tworzenia (aspekt językoznawczy), celu przeznaczenia i sposobu użycia (aspekt filozoficzny). Najczęstszym zaś wyznacznikiem stosowania *conlangu* jest sposób użycia języka (pomocniczy, artystyczny, projektowy), ale mimo wszystko języki sztuczne muszą cechować się swego rodzaju oryginalnością, którą autorzy wprowadzają poprzez niecodzienne cechy znane językom naturalnym.

Językotwórczy socjolekt sarmacki

Kultura sarmacka rozwija się już od ponad ośmiu tysięcy dni, odkąd uzyskała swą niepodległość. Jest to bardzo ważne dla mieszkańców Księstwa Sarmacji, bowiem codziennie swoją aktywnością budują społeczność. Ważnym w tym temacie zdaje się być również fakt, że język nie istnieje bez kultury a kultura nie istnieje bez języka, bowiem język determinuje sposób postrzegania świata, zwłaszcza ten, którym człowiek posługuje się na co dzień. Rzec można, że jest on symbolicznym przewodnikiem po danej kulturze, tym bardziej będąc jej aspektem przenikającym i obecnym we wszystkich jej dziedzinach.

W kulturze sarmackiej występuje pewnego rodzaju socjolekt, bowiem charakteryzuje ją przede wszystkim istnienie społecznego środowiska powiązanych ze sobą członków grupy, jak również ich silne poczucie odmienności. Przebywając, nawet przez chwilę, w Księstwie Sarmacji można zauważyć, że wszystko jest tam „sarmackie” (sic!), dlatego też przymiotnik *sarmacki* używany jest bezpardonowo do podkreślenia tożsamości, jak i używany w każdej możliwości, jak i okazji.

Głównym przykładem **socjolektu sarmackiego** (nazwę rekomenduje stosować autor) jest jedno z najważniejszych dni w ciągu całego roku dla obywateli sarmackich (Sarmatów), czyli *Sarmatnica*, symbolizująca rocznicę rejestracji w sarmackim systemie informatycznym, a ujmując wydarzenie bardziej narracyjnie są to wirtualne, sarmackie urodziny. Cóż, choć można złożyć życzenia typu „Wszystkiego najlepszego z okazji Sarmatnicy!”, to wielu mieszkańców oraz obywateli chętniej tworzy zindywidualizowane sarmackie życzenia, jak na przykład „Wszystkiego sarmackiego dla (...) z okazji jego drugich v-urodzin!” czy też wzmacniając życzenia przez stopniowanie, jak na przykład „Wszystkiego najsarmackiego!”. Będąc przy życzeniach, mieszkańcy i obywatele chętnie składają sobie pozdrowienia poprzez określenie, jak na przykład „Sarmackiego wieczoru!”.

Interesujące jest dla autora określenie „nie popełniać błędu starosarmackiego”. Może to być odniesienie do narodowości (staro)sarmackiej, choć można zaskoczyć się również poddaniem dyskusji narodu starosarmackiego. Ciekawi autora również charakterystyka i tytuł „sarmackiego hipokryty” nadawany nieformalnie, jak i to, czym są „sarmackie oczekiwania” i kiedy one przerastają.

Podsumowanie

Język jest odzwierciedleniem społecznej rzeczywistości i wartości kulturowych, tym samym wpływa na sposób myślenia i go określa. Zatem język nie jest wyłącznie narzędziem przekazywania myśli lecz również te myśli kształtuje (relatywizm, determinizm i względność językowa). To, co dla danej wspólnoty językowej jest w jakiś sposób ważne odzwierciedlenie znajduje w języku. Niczym socjolekt sarmacki, posługując się przymiotnikiem utworzonym od słowa *Sarmacja*, ukazuje tożsamość i przynależność do sarmackiej społeczności, tworząc tym samym językową wspólnotę.

Sarmacka kultura stale się rozwija. Sarmackiej wspólnocie językowej, jej rozwijaniu i budowaniu, sprzyjać może zwykła spontaniczność poprzez wyraz niestaranności językowej, jak i siłę dynamizmu stosowania przymiotnika *sarmacki* (w tym wyrazów zasymilowanych) w codziennej komunikacji, do czego autor pracy zachęca, mając wielkie nadzieje na rozwój interlingwistyki i socjolektu sarmackiego.

Źródła

Konstytucja Księstwa Sarmacji, poz. 13295 (<https://prawo.sarmacja.org/akt,13295.html>, dostęp: wrzesień 2024)